

5) производств плодовоовощной продукции с применением технологий капельного орошения, предусматривающей замкнутый бизнес-цикл, включающий в себя производство, первичную обработку (мойка, сортировка), упаковку[4].

Однако, для реализации любого инвестиционного проекта требуется вложение инвестиций, а также немаловажны такие факторы как эффективность показателей, инновационного проекта, его рентабельность, адекватные сроки окупаемости проекта. В связи с этим приведём следующие показатели выше рассмотренных инновационных проектов, реализуемых АО «КАФ» с целью осуществления диверсификации АПК. Таким образом, благодаря реализации запланированных инновационных проектов АО «КазАгроФиннас», будут внедряться новые современные технологии, способствующие диверсификации агропромышленного комплекса Казахстана и росту его конкурентоспособности на мировом уровне.

Литература

1. Послание президента РК народу Казахстана от 29.01.2010г
2. Стратегия индустриально-инновационного развития Республики Казахстан на 2003-2015 годы.
3. Годовой отчет АО «КазАгроФинанс» за 2010г
4. Корпоративный сайт «КАФ»: www.kaf.kz

Світлана Ракицька

к.е.н., доцент,

Олена Бородіна

здобувач кафедри,

Одеська державна академія будівництва та архітектури,

м. Одеса

ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Постійні зміни умов зовнішнього середовища вимагають від підприємств своєчасного реагування і пошуку засобів адаптації до них. Будівництво, як одна з базових галузей національної економіки, має визначальну роль у створенні підґрунтя для динамічного розвитку країни. Проте висока якість продукції будівельного виробництва і, відповідно, конкурентоспроможність підприємств вітчизняного будівельного комплексу можливі лише за умов функціонування на інноваційній базі, впровадження інновацій на всіх етапах життєвого циклу продукції. Властивості, що характеризують інноваційний процес в будівництві, потребують детального наукового дослідження.

Як галузь матеріального виробництва будівництво має ряд особливостей, що відрізняють його від інших галузей. Вони визначаються умовами праці, специфікою техніки, технології, управління і організації виробництва, матеріально-технічного забезпечення. Нестационарність, тимчасовий характер, неоднотипність будівельного виробництва і кінцевої продукції обумовлюють необхідність досить вузької спеціалізації підприємств галузі. У спорудженні конкретних об'єктів одночасно беруть участь кілька будівельно-монтажних організацій (генпідрядник, субпідрядники), що створюють окремі конструктивні елементи будівлі.

Також можлива спеціалізація будівельних підприємств на визначених напрямках виробництва – нове будівництво, реконструкція, реставрація, капітальний ремонт будинків, споруд та інших об'єктів, технічне переоснащення підприємств. Обмеження діяльності підприємства певним ринковим сегментом визначається як стратегія

фокусування, яку обґрунтував та охарактеризував М.Портер [1]. Вказана стратегія забезпечує конкурентні переваги шляхом створення бар'єрів для проникнення в галузь, стримує конкуренцію за рахунок високої компетентності виробника.

Реконструкція міської нерухомості, включаючи освоєння ділянок з морально і фізично зношеною забудовою, є перспективним, але досить проблемним напрямом. Зокрема це обумовлено високим рівнем невизначеності, пов'язаної з необхідністю реконструкції будинків, що віднесені до категорії історичних або архітектурних пам'яток. При цьому кінцеві суми витрат на відновлення можуть перевищувати вартість зведення нової споруди, яка, в свою чергу, не має еквівалентної значущості.

Крім того, будівництво сучасних архітектурно-інженерних споруджень та експлуатація нерухомості більш ранньої забудови може супроводжуватися важко прогнозованими збитками. Останні знаходять відображення у претензіях до забудовника, вартісні параметри яких необхідно оцінити, встановити витрати щодо компенсації, передбачити умови та форми їх усунення або запобігання. Відповідно виникає необхідність формування спеціальних витрат на здійснення реконструкції за принципом суспільної корисності.

При досить розвиненій законодавчій базі регулювання використання міських територій економічний аспект рішень, що приймаються на її основі, вимагає подальшого вдосконалення. Така ситуація пов'язана з тим, що відсутня детальна теоретико-методична основа оцінки ефективності інвестиційних рішень щодо варіантів реконструкції. Подальше уточнення методів регулювання, а також стимулювання спеціалізації будівельних підприємств потребує обґрунтування ресурсного забезпечення інвестиційно-інноваційного розвитку суб'єктів господарювання, що спеціалізуються на проведенні даного виду будівельних робіт, і доповнюється впровадженням новітньої системи супроводу на рівні міста.

У сучасній літературі існує широке різноманіття визначень поняття "інновація", оскільки воно виникає внаслідок використання результатів наукових досліджень і розробок, які скеровані на вдосконалення процесів виробничої діяльності, економічних, правових і соціальних відносин у сфері науки, культури, освіти та в інших секторах діяльності суспільства. Цей термин може мати різноманітне значення в різних контекстах, їх вибір залежить від конкретних цілей виміру чи аналізу. Innovatio (лат.) – це відновлення, оновлення. За словником [2], термін "Innovatio" перекладається з німецької як новизна, нововведення, інновація.

Найпоширенішими до визначення поняття "інновація" є два підходи [3]:

- Статичний, де інновація виступає як "інновація – продукт", коли вона представляється як результат інноваційного-процесу у вигляді нової техніки (продукції), технології, нового методу, що впроваджені на ринку;

- Динамічний, де інновація виступає як "інновація – процес", коли в динаміці розглядається процес впровадження нових виробів, технологій, принципів замість існуючих.

Отже, інновація – комерційне застосування нових більш продуктивних технологій, які суттєво змінюють обсяги, структуру та якість виробництва і споживання; вони існують у формі нових чи вдосконалених: товарів чи послуг (інновація – продукт) та технологічних процесів (інновація – процес). Таким чином, при здійсненні реконструкції міських територій можна визначити інновації-процес, що полягають у застосуванні нових технологій та матеріалів, та інновації-продукт, сутність яких – у розробці методики оцінки ефективності інвестиційних рішень щодо варіантів реконструкції.

Наукова новизна дослідження полягає у визначенні терміну "інновація" відносно діяльності будівельних підприємств, що спеціалізуються на реконструкції міської нерухомості. Подальші дослідження в цьому напрямку повинні бути спрямованими на обґрунтування наукових підходів до визначення принципів і

алгоритму методики розрахунку інвестиційних витрат при проведенні реконструкції з урахуванням можливих претензій к забудовнику.

Література

1. Портер М. Конкуренция/ М.Портер. – М.: Вильямс, 2005. – 608 с.
2. Осовська Г.В. Економічний словник/ Г.В.Осовська, О.О.Юшкевич, Й.С.Завадський. – К.: Кондор, 2007. – 358 с.
3. Лапко О. Інноваційна діяльність в системі державного регулювання / О.Лапко – К.: ІЕП НАНУ, 1999. – 254 с.

Екатерина Речка

аспірантка,

Таврический государственный агротехнологический университет,

г. Мелитополь

МЕТОДИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ К ОЦЕНКЕ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ САДОВОДЧЕСКИХ ПРЕДПРИЯТИЙ

На сегодняшний день, существуют три основных методических подхода к оценке конкурентоспособности предприятия, широко используемых в научных исследованиях, однако каждый из них ориентирован на изучение отдельных ее аспектов.

Приверженцы первого методического подхода [1], рассматривая конкурентоспособность как категорию, раскрывающую рыночные условия хозяйствования предприятия, определяют ее, в первую очередь, через способность осуществлять эффективную маркетинговую деятельность. Оценка эффективности управления маркетингом косвенно определяется путем анализа системы сбыта продукции, каналов ее продвижения и послепродажного обслуживания, что в целом отражается на уровне конкурентоспособности продукции и в результате – на конкурентоспособности предприятия. Выпуская конкурентоспособную продукцию, предприятие изначально ориентировано на удовлетворение возникших потребностей реальных и потенциальных потребителей, формирующих платежеспособный спрос на том или ином рынке или его сегменте. При этом учитываются основные свойства товара и характеристики целевого рынка [2]:

$$K_{\text{кп}} = \frac{r}{R} \sqrt{\frac{I}{I_{\Sigma}}}, \quad (1)$$

где r – рентабельность продукции предприятия; R – средневзвешенная рентабельность продукции предприятия по выборке; I – индекс изменения объемов выручки предприятия; I_{Σ} – индекс изменения объемов выручки по выборке.

Сторонники второго методического подхода [3] придерживаются системного анализа в изучении конкурентоспособности предприятия, охватывая несколько ключевых позиций, характеризующих финансовое положение предприятия, что является достаточно затратным по времени исследовательским процессом. В данном случае конкурентоспособность конкретного предприятия определяют через призму экономической эффективности его деятельности:

$$K_{\text{кп}} = \frac{B}{3}, \quad (2)$$

где B – величина показателя выручки от продажи продукции, работ, услуг; 3 – величина показателя полных затрат на производство и реализацию товаров, работ, услуг.